

[4th September 1959]

(4) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is going to move that the Bill be taken into consideration. I do not know how long he is going to speak. We have still got 1 hour and 30 minutes. In case he finishes before that, one or two speakers can speak today. We can have two days' general discussion on the 5th and 7th. I thought I could give chance to two or three members to speak today. If they give their names today I shall call them today. If no member comes forward to speak today, I will have to adjourn the House. Those hon. Members who are prepared can speak today.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முன்பு நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது. விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இரண்டு மன்றங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அது இரண்டு மன்றங்களிலுமுள்ள 24 அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டி நிதானமாக நன்றாக இந்த மசோதாவை ஒவ்வொரு பிரிவாகப் பரிசீலனை செய்தது. அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்த சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களில் அநேகமாக ஒன்பது பேர்கள் வழக்கு அறிஞர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வழக்கு அறிவு ஞானத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்த எந்த வகையில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து எதைச் சேர்த்து வேண்டுமோ அவையையெல்லாம் சேர்த்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு தான் இந்த மசோதா திருத்தப்பட்டு இங்கே இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள சில முக்கியமான திருத்தங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் மார்க் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் முக்கியமான ஒரு திருத்தம், அடவைசரி கமிட்டி என்று ஒன்று இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அற நிலைய பரிபாலன விஷயங்களைப் பற்றி யோசனை சொல்வதற்கு ஒரு அடவைசரி கமிட்டி போடுவது என்ற ஒரு திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியைப் பொறுத்த மட்டில் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அதில் தலைவராக இருப்பது என்று முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அதை மாற்றிவிட்டு உத்தியோகப் பற்று இல்லாத அங்கத்தினர் ஒருவர் அதன் தலைவராக இருப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அற நிலையப் பாதுகாப்புத் துறையில் காரியதரிசியாக இருப்பார். இது ஒரு முக்கியமான திருத்தம். மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம் தர்ம கர்த்தாக்களுடைய பதவி காலம் இதற்கு முன்னதாக மூன்று ஆண்டு காலமாக இருந்தது. அது இப்பொழுது ஐந்து ஆண்டு காலமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஜூயிரண்ட் செல்க்ட் கமிட்டிக்கு கூட்டத்தில் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பற்றியெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி எந்த எந்த வகைகளில் அவையையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமோ அந்த வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி செய்யப்பட்டு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு நான் தெரிவித்தது போல் இதில் ம.ந.களுடைய நிலைமைக்கும் ஆலயங்களையுடைய நிலைமைக்கும் ஒரு வித்தியாசத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி எல்லா அற நிலையங்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் கோர்ட்டார் சிற்சில

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மடங்களைப் பற்றி சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆலயங்களுக்குப் போடப்பட்ட சிற்சில பிரிவுகள் மடங்களுக்கு வேண்டாம் என்று அவைகள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்து இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆனால் அற நிலையங்களிலுள்ள கோவில்கள், மடங்கள் எல்லாம் சீரான முறையில் நடைபெற வேண்டும். சீராக பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் அதிலுள்ள நிதிகளைத் தவறுதலாக பயன்படுத்துவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த ஸ்தாபனங்கள் சரியான அளவில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், சரியான அளவில் பரி ராலனம் செய்யப்படவேண்டும்; இன்னும் அந்த ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கக் கூடிய நிதிகள் மக்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் இருக்கவேண்டும் என்ற அறநிலையங்களின் உயர்ந்த கொள்கைகளுக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும்; மக்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்கு அது பயன்படவேண்டும். மக்கள் சீராக தங்களுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “லீட்டே” கொள்கையை பிரயோகிப்பது என்று இருப்பது ஏனாவது இப்பொழுது திருத்தி மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு எதிர்ப்பு மூன்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கூட அவைகளைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் அவற்றையே தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு வருவதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஏதோ அற நிலையங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுவது சரியல்ல. இது ஒரு செக்துலர் ஸ்டேட், இதற்கு ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டியது சரியல்ல, அறநிலையங்களையும் சர்வ ஸ்தாபனங்களையும் நல்ல முறையில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமானால் அதற்கு என்று ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் வைத்துக்கொண்டு நடச்சலாம் என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பிரச்சினைகளெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் சமீபிப்பப்படுகிறது. ஆனால் நான் பாதுகாக்கச் சொல்லுவேன் இது ஒரு செக்துலர் ஸ்டேட்டான். செக்துலர் என்றால் என்ன அர்த்தம்? செக்துலர் என்றால் எல்லா மதங்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாமல் அதனதன் கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதுதான். அவைகளை பாதுகாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் செக்துலர் ஸ்டேட். எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதை நம்பி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான். அதுதான் செக்துலர் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை, பொறுப்பு. எல்லோரும் இந்தாண்டு பிராஜைகள் தான். அவர்களை பாதுகாக்க அரசாங்கத்திற்கு உரிமையும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. தொன்று கொண்டு ஒரு ஸ்தாபனம் சீராக நடைபெறவில்லையென்றால் கோர்ட்டார் தலையிட்டுச் செயல் அரசாங்கம் தலையிட்டு இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு அந்நிய ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஒரு சில அணிகளை இந்த ஆலயங்கள் செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு தனியாக அதற்கொரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போது அரசியல் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிறகு அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்த்து வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆலயம் என்றால் ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே கூழ்ப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில உரிமை உண்டு. சில நன்மைகளை அவ்வாலயத்தின் மூலமாகவோ, மடாலயத்தின் மூலமாகவோ அவர்கள் எதிர் நோக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்து அவற்றைப் பரிபாலிக்கின்றவர்கள் தவறாக நடந்துகொள்வார்களேயானால் இந்தப் பெரும்பாலான மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அது அரசியல் சட்டத்திற்கும் விரோதமான செய்கை அல்ல.

12
noon.

ஆகவே தான் 1959-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் பிரகாரம் அந்த ஸ்தாபனத்தை தனியான ஒரு இலாகாவாக வைத்தோம். இதற்கு பின்பும், முன்பும் நமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துச் செண்டு இதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் நீண்ட கால காரியதரிசியாக இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண அய்யர் அவர்களை 60 ஜூன்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

ஆபீசராகப் போட்டு எவ்வாறு இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தலாம் என்பதை முதலில் பரிசீலனை செய்யச் சொன்னோம். அவரும் முன்பு இருந்த சட்டத்தின் பிரிவுகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அவர்கள் கூட அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பரிபாலனம் செய்கிற இலாகா தனியாக ஒரு அடாண்மல் பாடியாக இருக்கிற வரைக்கும் சரியாக இயங்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு மைசூரில் பிரதம நீதிபதியாகவும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்து நீதிபதியாகவும் பணியாற்றியிருக்கிற ஸ்ரீ வெங்கட்டரமண ராவ் நாயுடுவைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியும் அப்புறம் நியமிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இவ்விஷயங்களை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து மதஸ்தாபன பரிபாலன இலாகா அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது. அப்போதுதான் நன்றாகக் கவனிக்க முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “அதற்குப் பிறகு மசோதாவை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஹைக் கோர்ட்டிடமும் அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டது. அவர்களும் இந்த வகையில் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தார்கள். இப்படி நீண்டகாலமாக ஆராய்ந்து ஹைக் கோர்ட்டு, சப்ரீம் கோர்ட்டு இரண்டும் இவ்விஷயமாகக் கொடுத்துள்ள முடிவுகளையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நம்முடைய அனுபவத்தையே கொண்டும், செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைப் படியும் இந்த மசோதா இப்போது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுப் பொறுக்கு கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள், ஏதோ ஒருவர் இருவர் தவறு செய்யலாம். அதற்காக இப்படி எதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று. சட்டம் யாருக்கோ ஒருவருக்காக, இருவருக்காக என்று எப்போதுமே நீனைக்கக் கூடாது. பலருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய காரியத்தை ஒருவர் செய்தாலும் கூட அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டியதுதான். “இந்தியன் பீனல் கோடு” இருக்கிறது. கொலைக் குற்றம் செய்கிறவர்கள் ஒருவர் இருவர் தான் இருக்கக் கூடும். எல்லோரும் கொலைக் குற்றம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சட்டம் செய்கிறோம். சட்டம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு மடாதிபதி கேவலமாக நடந்து கொண்டார் என்றாலும் கூட அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. பாக்கி எல்லோரும் யோக்கியமாக இருக்கிறார்களே, என்றாலும் இந்த ஒருவருக்காக ஒரு சட்டம் அவசியமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆக இந்த தீர்ப் ஸ்தாபனங்கள் சரியாக நடைபெறவேண்டும், அதில் பற்று உள்ளவர்களுக்கு, நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு மனது புண்படாமல், உயர்ந்த இலட்சியங்களுக்கு முரண்பாடு இல்லாமல் இவை எந்த நோக்கத்தோடு நிறுவப் பட்டனோ அந்த நோக்கத்திற்குக் குந்தகம் இல்லாமல் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய மேற்பார்வை செய்வது அவசியம் என்ற ஒரு காரணத்தினால்தான் தற்போது இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி பொதுவாகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் சபையில் இதை விவாதிக்கும் காலத்தில் திருத்தங்கள் வருகிற போது நன்றாக ஒவ்வொரு ஷரத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்கலாம். ஆகவே இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய ஷர்த்தைகளை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : டிடாலயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை கோர்ட்டுகளுடைய முடிவுகளைக் கொண்டும் சில ஷரத்துகளைத் திருத்தி அமைத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீர்ப்பு என்ன, அதற்கு ஏற்றபடி எவ்வாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு இருந்த சில செக்ஷன்கள் அரசியல் அமைப்புப்படி செல்லத்தக்கது அல்ல, என்று கோர்ட் தீர்ப்புக்கொடுத்திருந்தது. அதற்காக அந்த செக்ஷன்களை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். செக்ஷன் வாரியாக விவாதம் வரும்போது அதை விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவின் பொது விவாதம் நாளை முதல் இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும், பிறகு ஷரத்துவாரியாக பரிசீலனை இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்பவர்கள் முதலில் பேசாது இருந்து விட்டு கடைசி நாளில் பேசவேண்டும் என்கிறார்கள். அதனால் பேசுபவர்களுடைய நேரத்தை ஐந்து நிமிஷமாகக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது இல்லாமல் இன்றிலிருந்தே பேச விரும்புகிறவர்கள் பேசலாம். இன்று பேசுகிறவர்களுக்கு டைம் லிமிட் வைக்கப் போவதில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்று யாரும் பேசுவதற்கு முன் வரவில்லையென்றால் நான் வேறொரு மசோதா இருக்கிறதே அதை வேண்டுமானால் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : பொது விவாதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு நாட்களில் இன்று சேர்ந்தது இல்லை. அது நாளை முதல் தான். இன்று இந்த மசோதாவின் மேல் பேச விரும்பும் உள்ளவர்கள் பேசலாம். இன்றைக்குப் பேசுகின்றவர்களுக்கு டைம் லிமிட் கிடையாது.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்து மத பரிபாலன மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வாழேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

எனது பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே கனம் அண்ணாதுரை கேட்ட குறிப்புகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றத்திலே சில தாவாக்கள் மடாலயங்களின் சார்பாகத் தொடரப்பட்ட போது ஹைக்கோர்ட்டார் கொடுத்த தீர்ப்பின் விவரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி ஒரு சில பத்திரிகைகள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் காரணமாக இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த லட்சியத்தோடு ஏற்பட்டனவோ அதற்கு இடையூறு ஏற்படும் என்பதாக சில ஷரத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி வாதிடுகின்றதோ அது போலவே முன்பு இருந்த சில ஷரத்துக்கள் அந்த நோக்கத்திற்கே, அரசியல் அமைப்புப் படி விரோதமானது என்று ஹைக்கோர்ட் எடுத்துக் காட்டியது. அந்த ஒரு சில ஷரத்துக்களில் இருந்த சாராம்சம் என்ன என்று சொன்னால், “சாதாரணமாக கோயில்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் அல்ல, மடாலயங்களிலும் கூட அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களைக் கணக்குக் கேட்கவோ, கணக்குகளில் தவறு இருந்தால் ஏன் என்று கேட்கவோ, அவசியம் ஏற்பட்டால் டிரஸ்டிகளை மாற்றவோ, மடாலயங்களுக்குள் பிரவேசித்து கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதில் உள்ள ஊழல்களை சரிப்படுத்தவேண்டும் என்று உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பதற்கோ வகை செய்யும் அதிகாரம் வைத்திருந்தது” தான். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் இத்தகைய ஷரத்துக்கள் எல்லாம் இருந்தன. ஆனால் உயர் நீதி மன்றத்தில் இந்தப்பிரிவுகளின்படி தாவ் தொடரப்பட்ட போது, இந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது அரசியல் சட்ட வரம்பிற்கு மீறியதாகும் என்று சட்டிக் காட்டினார்கள். அதாவது அரசியல் அமைப்பில் இருந்த 12 அல்லது 13-வது பிரிவு

[Sri S. Lazar] [4th September 1959]

என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால் சரியாகக் குறிப்பிட்டு பேசும் வகையில் அதைப் பார்க்கவில்லை. “இந்த நாட்டிலுள்ள எந்த தனிப்பட்ட நபரும் எந்த மதத்தையும், எந்த மதத்தினுடைய கொள்கையையும், ஆசார அனுஷ்டானங்களையும் பின்பற்ற உரிமை இருக்கிறது. அதில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாது” என்ற முறையில் அந்தப் பிரிவு அரசியல் அமைப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அகே பிரிவில் பின் பகுதியில் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த ஸ்தலத்தோடு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கு முரண்பாடாகச் செல்லாத வகையில் கண்காணித்து வருவதாகும், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் சரியான முறையில் நடப்பதற்கும்—சட்டப்பிரகாரம் ஒழுங்கான முறையில் அது நடைபெறுவதற்கு அதில் தலையிடலாம் என்ற முறையில் சில வாசகங்கள் அமைந்திருக்கிறது.

அதன் சாராம்சப்படி பார்த்தால் ஸ்தலத்திற்கும், கொள்கைக்கும் உட்பட்டு அந்த ஸ்தாபனங்கள் நடைபெற வேண்டும். முரண்பாடாக நடக்கிற போது எந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, எந்த ஷாக்தப்படி அவற்றைச் சீர் செய்வது என்பதைத்தான் நாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சூப்பர்வைசரி கண்டிசனோல் அளவுக்கு மீறி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்கிற அவர்களது முடிவை ஒட்டி அப்போது இருந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்ற திருத்தங்கள் இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செலெக்ட் கமிட்டியிலும் கூட ஆலயங்கள், மடாலயங்கள் இவற்றின் நிர்வாகத்தில் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும், மதப் பிரசாரம், மதக் கொள்கை இவற்றை அடிப்படையான நோக்கமாகக் கொண்டு எந்த நோக்கத்தோடு கூட அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்களே அந்த நோக்கம் இன்னும் சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டும், சிறைகள் இருந்தால் அவற்றை நவர்த்தி செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணங்களை எல்லாம் நினைவில் கொண்டு பல நல்ல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏற்சனவே அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தது போல, இந்தப் பரிபாலனத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களும், அந்தக் கொள்கைகளை நன்கு அறிந்தவர்களும், கொள்கைகளை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டவர்களும் ஆகிய இவர்களை எல்லாம் கொண்ட ஒரு தனிப்பட்ட அட்வைசரி கமிட்டியை நிறுவினால் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒத்தாசையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் ஒரு திருத்தத்தை நானும் என் கருத்தை ஆசரிக்கக் கூடிய மெம்பர்களும் வற்புறுத்திச் சொன்னோம். இந்தச் சட்டத்தின்படி கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் என்று படிப்பட்டியாக அதிகாரிகள் சூப்பர்வைசரி ஸ்டாபாக அமைகிறார்கள். அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், கமிஷனர் அவர்களும் இப்போது எப்படி அனுபவம் நிறைந்தவர்களாக, பயபத்தி நம்பிக்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அப்படியே பின்னாலும் வருவதற்கு ஒருவேளை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை எதிர்பார்த்து ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி என்று ஏற்படுத்தி நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் நீக்கி ஓரளவு அதனை புனிதத்தன்மை, அனுஷ்டான் முறைகள் இவற்றுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லி நிர்வாகம் நடக்கும்படியாகச் செய்வது அவசியம் என்ற எண்ணத்துடன் தான் பொறுக்குக் கமிட்டியும் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல இன்னொரு திருத்தம் வற்புறுத்தப்பட்டது. அனால் இந்தச் சட்டத்தில் அதைக் கொண்டுவரவில்லையென்று சொன்ன போதிலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதி முறைகளை அமைக்கும்போது அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டதனால்

4th September 1959]

[Sri S. Lazar]

அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ரொசீடிங்ஸைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்போது இருக்கிற கமிஷனரில் இருந்து, கடைசி வரையில் உள்ள சிப்பந்தி வரைக்கும் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களிலும், கோயில்களிலும் வேலை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருமே மதத்தில் அபிமானம், பற்றுள்ளவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பொது விவாதம் நடந்தபோது பலர் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அந்த வித குறை நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன்தான் டிரஸ்டிகளும், ஏரியாக் கமிட்டி மெம்பர்களும், கோயில் நிர்வாகிகளும், மடங்களில் பணியாற்றக்கூடியவர்களும், பெரிய அதிகாரியிலிருந்து கடைசி சிப்பந்தி வரைக்கும் “இந்த மதத்தில் பூரண நம்பிக்கை இருக்கிறதென்ற முறையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்து விட்டு அவரவர்களுடைய பணியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டது. முதன் முதலில் இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவனும் நான் தான். இந்த விதியை சட்டத்தில் நேரிடையாக வைப்பதற்குப் பதிலாக விதிகளில் செய்து விடலாம் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டதன் பேரில் அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மதத்திலும் அந்த அந்த மத பிரபாலத்திலும் நம்பிக்கையும், பற்றுதலும், அனுஷ்டானங்களில் அபிமானமும் உள்ளவர்கள் அங்கங்கே இருந்தால்தான் அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியும் என்ற காரணத்திற்காக அதில் ஈடுபட முன் வருகிறவர்கள் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தால் ஒரு வேளை அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள முன் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதவின்படி அங்கங்கே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் அங்குள்ள மத ஸ்தாபன நிர்வாகங்களைக் கவனிப்பதற்கு ஏரியாக் கமிட்டிகள் அமைகிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களைத் தவிர எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இது அமைகிறது. இந்த ஏரியாக் கமிட்டிகளுக்குத் தலைவராக அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் இருந்ததை மாற்றி ‘நான்—அபிஷியல்’ அதன் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் பட்டு அதாவும் இப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அவசியத்தையும் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏரியாக் கமிட்டி கோயில்களுடைய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக உள்ள கோயில்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அங்கத்தினர்கள் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல முறையில் ஈடுபட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஓரளவு அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும். அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர்தான் தலைவர். கூட்டத்தில் அவர்தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, சில பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல அது அதிகார வர்க்கத்தின் போக்காக அமையுமேதவிர உண்மையான எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக அமையாது என்ற முறையில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் நினைத்தால் சில விஷயங்களை அக்கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கே வராதவாறு செய்து விட முடியும். சில விஷயங்களை வேண்டுமென்றே அவர் தட்டிக் கழிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. முன்பு ஏரியாக் கமிட்டிகளில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை மாறி அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு காரியதரிசிபோல இருந்து நிர்வாகத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடிய உறுப்பினராக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், ஏரியாக் கமிட்டிகளை அமைத்து, அதற்குத் தலைவராக நான்—அபிஷியலைப் போடவேண்டும் என்பதற்காகவும் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கோவில் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய செலவு போக மீதி இருக்கும் பணத்தை சமூக, சோஷல் கொள்கைகளுக்கு செலவிடக்கூடிய முறையில் மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri S. Iyazar] [4th September 1959]

“இபங்க்ட்” (Defunct) இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் :— கோவில்களிலும் மற்ற மடாலயங்களிலும் சொத்து இருக்குமானால் அந்த சொத்தை எப்படி நிர்வகிப்பது, வருமானத்தை எப்படி செலவழிப்பது முதலிய திறவுகல்கள் செலக்ட் சமிட்டியில் செய்யப்பட்டன. அந்த வருமானத்தை முதல் முதலாக மதத்தை பரப்புவதற்கும், மத பிரசாரம் செய்வதற்கும், மதத்தில் உள்ள கோட்பாடுகளை அறிவுகூர் மூலம் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வழி வகை செய்யும் நோக்கத்துடன் அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. வருமானத்தை செலவு செய்வதில் கூட ஸ்தாபனம் எதற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் பணம் அதிகம் இருக்குமானால் அந்தப் பணத்தை கொண்டு மற்றைய சிறிய கோவில்களுக்கு வசதி செய்து தரும்படி திருத்தி அமைக்க வேண்டும். இந்து மதத்தை எடுத்துச் சொல்ல அதற்கான கல்வி நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என பல பக்தர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்து மதம் அதன் அனுஷ்டானங்கள், இவைகளை ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துக் காட்டக்கூடிய கல்வி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்துமாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதத்தைச் சேர்ந்த காரியங்களுக்கு செலவிடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகும் பணம் மிச்சமானால் இது போன்ற நல்ல காரியங்களில் ஈடுபடுத்தப்படுமே தவிர வீண் வியயம் செய்யப்படுவது இல்லை. மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களுக்காக செலவிடப்படுவோவது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வீஸ் பண்ட்ஸ் :— பெரிய கோயில்கள், மடாலயங்கள் இவைகளின் வருமானத்தில் அங்கு நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்குச் செலவு செய்து விட்டு பணம் மிச்சப்படுமேயானால் அதை எப்படி செலவு செய்வது என்பது பற்றி ஒரு பிரயாசிரி மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்கு செலவழித்த பிறகுதான் மற்ற காரியங்களுக்கு மீதி பணத்தை பயன் படுத்தலாம். மத சம்பந்தமான காரியங்களில்தான் செலவிட வேண்டும் என்று ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இது போல் பல நல்ல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மடாலயங்களில் கணக்கு வைப்பதற்கும் முறை தவறி நடக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளை மாற்றுவதற்கும் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இவைகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒப்புதலாகவே இருக்கிறது. காண்ஸ்டிடியூஷன் பிரிவுகளையும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பலவித பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மடாலயங்களில் ஏதாவது தவறான நடத்தை இருந்தால், கமிஷனருக்கு மனு செய்தோ அல்லது கமிஷனர் தனிப்பட்ட முறையிலோ நடவடிக்கை எடுத்து மடாதிபதியை நீக்க முடியும். அதற்குத் தக்கபடி மசோதா திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. மடாலயங்களின் அன்றாட காரியங்களிலும் தலையிடவேண்டும் என்று சிலர் செலக்ட் சமிட்டியில் சொன்னார்கள். பொது விவாதத்திலும் அவர்களை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று சிலர் பேசினார்கள். மடம் ஆரம்பமானதைப் பார்க்கும்போது ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவரும். அதனால் அதற்கு முரணாக காரியங்களைச் செய்வது நியாயமாகாது. அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் சரியானபடி கண்காணிப்பு வேண்டும். அப்படியும் அவர்கள் தவறாக நடந்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்றாட அலுவல்களில் தலையிட அதிகாரம் இல்லை என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தகுந்த திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதா செலக்ட் சமிட்டியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. பல நண்பர்கள் பல கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். டிரஸ்டிகள் நியமிப்பதில் அவர்களுடைய காலம் 3 வருஷமாக வரையறுக்கப்பட்டது. டிரஸ்டிகள் சொத்துக்களையும் கணக்கு புத்தகங்களையும் ஒப்புவிப்பது இல்லை. இதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும். புதிய டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்ட உடனேயே இவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கால தாமதம் ஆகிறது.

4th September 1959] [Sri S. Lazar]

(Deputy Speaker in the Chair.)

மாலிஸ்டிரேட் கோர்ட்டிலிருந்து சர்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான் சம்பந்தப்பட்ட டிராஸ்டியிடமிருந்து சொத்துக்களை வாங்க முடியும் என்று அமைந்து இருக்கிறது. இதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் 2-3 வருஷ காலம் ஆகிவிடுகின்றது. எந்த நோக்கத்தோடு பழைய டிராஸ்டியை நியமித்தோமோ அது நிறைவேறுவது இல்லை. அந்த கோவிலில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு பதிய டிராஸ்டியை எதிர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு பழைய டிராஸ்டி அமைந்து இருக்கிறார். இதை நீக்க வேண்டும். மாலிஸ்டிரேட் கோர்ட்டு வேண்டுமானால் ரிஸிவரை நியமிக்க முடியும் என்று இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்தும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய தொந்தரவுகளை நீக்க முடியாது. இதற்கு நல்ல பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். உடனடியாக சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

எப்படி ஒரு வில்லேஜ் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்ட உடன் பழைய வில்லேஜ் ஆபீசர் தக்க காலத்தில் கட்டுகளை கொடுக்க வில்லையானால் போலீசார் உதவியைக் கொண்டு உடனே சென்று அந்த கட்டுகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அது போன்று புதிய டிராஸ்டி பழைய டிராஸ்டி சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு போலீஸ் உதவி பெற வாய்ப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று முன்பு நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்.

நிர்வாகத்தில் கமிஷனருக்கு உதவியாக டெபுடி கமிஷனர் அமைந்திருக்கிறார்கள். மசோதாவின் 32-33-வது பிரிவுகளின்படி நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு ஒரு 'ஜூடிஷியல் மைண்டு' இருக்கக்கூடிய ஆபீசர் அவசியம் அந்த காரணத்தினால் கமிஷனர் ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கமிஷனர் நல்ல முறையில் பணி செய்து வருகிறார். குறைபாடுகள் இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்து உள்ளோம். கமிஷனர் ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீசராக நியமிக்கப்பட முடியாது. ஒரு நீலமையில் உதவி கமிஷனர்களில் ஒருவர் கண்டிப்பாக ஜூடிஷியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அவசியம் ஏற்பட்டால் இன்னும் அதிகப்படியான டெபுடி கமிஷனர்களை நியமித்து சீக்கிரமே தாவாக்களை பைசல் செய்ய ஏற்பாடு செய்து வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிற அமைச்சர். ஆகவே பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை மீண்டும் வரவேற்று இந்த சபை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதிய மசோதாவில் பல நல்ல விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, திரு. லாசர் சொன்னது போல் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்வதற்கு வேண்டி ஒரு கமிட்டி நியமிக்க இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதே போன்று கோவில்களில் வேலை பார்க்கும் எக்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர் மற்ற சிப்பந்திகள் முதலியவர்கள் இந்து மதத்திலும், இந்து மத வழிபாடு தெய்வ வழிபாடு முதலியவைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்று உறுதிமொழி கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதாவின் விதி முறைகளில் சேர்க்கப்படும் என்று மந்திரி உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். எக்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்கள் ஒரு சில இடங்களில் சரியானபடி ஆலயங்களுக்கு வருவது கிடையாது. சிலருக்கு கடவுள் நம்பிக்கையும் இருப்பதில்லை என்று முன்பு இந்த மன்றத்திலே பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுபோன்ற இடங்களில் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நுழைந்துகொள்வதினால் நன்மை ஏற்படுவதைவிட தீமைதான் ஏற்படும். இந்தக் கருத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அதை தடுக்கும் வகையில் விதி ஏற்படுத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுமாதிரி எரியா கமிட்டியில்

12-30
p.m.

[Sri V. Sankaran] [4th September 1959]

அவிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தலைவராக இருப்பதற்கு பதிலாக, நான்—அபிஷியல் மெம்பர்கள் தலைவராக இருப்பது நல்லது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதோடு கூட மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த காரியங்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாதுபோனால் இந்த ஸ்தாபனங்களில் என்டோமென்டுகளை இன்னின்ன வகையிலே எடுத்துக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று 66-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டிபென்ட் இன்ஸ்டிடுஷன் என்ற ஸ்தாபனங்களிலே அதனுடைய சொத்துக்களை நல்ல வகையிலே பராமரிப்பதற்கும் 67-வது பிரிவிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்ப்ளஸ் ஆக இருந்தும் வருஷாவருஷம் மிச்சம் இருந்தும் அது எந்தெந்த முறையிலே செலவு செய்யப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன என்ன நல்ல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யாத்திரிகர்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கும் முறையில் என்ன செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக போடப்பட்ட பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சில விவரங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 77-வது 80-வது பிரிவுகள் மிகவும் அவசியம். ஆர்ட்டிஸ்டிக் அப்பியரன்ஸ் அல்லது ரிலீஜியஸ் அட்மாஸ்பியர் பாதிக்கும்படி ஏதாவது கடைகள் கோவில்களைச் சேர்ந்த இடங்களில் இருந்தால் அவைகள் அப்புரப்படுத்தப்படும் என்று 80-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று இன்னொரு பரொவிஷனிலும் இருக்கிறது. எனக்ரோச்சுமென்டை அப்புரப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 77-வது கிளாவில் கண்டிப்பாக எந்தவிதமான கடைகளும் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று பொதுவாக அப்சல்யூட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு சிறு கோயில்களுக்கு இம்மாதிரி விதி இருப்பது கெடுதல் விளைவிக்காது. ஆனால் மதுரை போன்ற பெரிய கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம் 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. கோயில் வழிபாட்டிற்கு விதிப்படி எந்த விதமான இடையூறும் கிளையாது. மேலும் அம்மாதிரி அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் போட்டுவிட்டால் வழிபாட்டிற்கு போகிற வழியின் பக்கங்களிலும் ஒதுக்கமாக உள்ள மண்டபங்களும் பிரகாரங்களும் காலியாக இருக்கும். அதனால் ஜன நடமாட்டம் இல்லாமல் வெளவால்கள் குடிக்கொண்டு அந்த இடங்கள் வெளவால்கள் அடைந்து தூசி படிந்து பாழடைந்து போய்விடும். இதுபோன்ற கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் அங்கே ஒரு உயிருள்ள ஜீவன் காணப்படுகிறது. அப்படி இல்லாவிட்டால் சுற்றுப்புறங்களில் இருக்கும் மண்டபங்கள் பேயரைந்ததுபோல் விரிச்சென்று காலியாக இருக்கும். இரவுகளில் எங்கு பார்த்தாலும் வெளவால்கள் வந்து அடையும். பெண்கள் கோயிலுக்கு அந்த வழிகள் வழியாக வந்து இரவு நேரங்களில் திரும்பிப் போவதற்கு அச்சப் படுவார்கள். இப்போது இந்த இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் ஓரளவுக்கு ஜனநடமாட்டம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த இடத்தில் கடைகள் இருந்துகொண்டிருப்பதனால் ஜனப்புழக்கம் இருக்கின்றது. பெண்கள் கோயில்களிலே தைரியமாக வந்துபோகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் போடக்கூடாது. ஏற்கனவே 80-வது பிரிவிலே போதிய வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு இடையூராகவோ, அல்லது சிற்பங்களை மறைத்து பாதிக்கும் இடைஞ்சலாக இருந்தால் அந்த பரொவிஷனை அப்பி செய்து இந்த இடங்களை காலி செய்து விடலாம். அதுவன்றி கோயிலைச் சேர்ந்த ஒரு இடத்தில் கடைகள் வைக்கக்கூடாதென்று அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் இருக்குமானால் மதுரை போன்ற பெரிய கோயில்களை மிகவும் பாதிக்கும். பூஜை செய்வதற்கு கோயிலுக்கு வந்தவர்களுக்கு இடைஞ்சலாயுள்ள சலுகை போன்ற பொருள்களை கோயிலுள்ள கடைகளில் விற்கக் கூடாதென்ற நபந்தனை இருக்கலாம். இந்தெந்த சாமான்கள்தான் விற்கலாம் என்று பாரஷியல் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் இருக்கலாம். ஆனால் அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி அப்சலூட்

4th September 1959] [Sri V. Sankaran]

ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு இரும்புத் தாது கோவில் மண்டபங்களில் மத சம்பந்தமான சொற்பொழிவாற்றுவதற்குத் தடை ஏற்படும். எங்கள் ஊர் ஆயிரக் கால் மண்டபத்தில் திருவள்ளுவர் கழகம், ஓவையார் மன்றம் முதலிய சங்கங்களின் சொற்பொழிவுகள் நடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் 77-வது பிரிவினாலே நடத்தமுடியாது. அடிப்பட்டு போய்விடலாம். இதுபோன்ற பிரச்சுங்கங்கள் நடப்பதற்கு இடம் இல்லாத போய்விடும். ஆகவே அப்படி அப்பலாட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு இல்லாமல் 80-வது பிரிவின் கீழ் உண்மையிலேயே வழிபாட்டிற்கு பாதகம் இருந்தாலோ அல்லது ஆர்டிஸ்டிக் அப்பியரன்ஸ்க்கு பாதகம் இருந்தாலோ எவிக்ட் செய்யலாம் என்று ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக அப்பெலாட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு இரும்புத் தாது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காண்ட்ரிபூஷன் எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு மூன்று சதமானமாக இருந்தது, அதற்கு பின்னால் ஐந்து சதமானமாக உயர்ந்தது. இப்போது ஏழு சதமானம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு சதமானம் அல்லது இரண்டு சதமானம் என்றிருந்தாலே பெரிய கோயில்கள் ஒரு வருடத்திற்கு 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் என்று கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆனால் சர்க்காரிலிருந்து சொல்லக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால் எக்ஸ்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு எல்லாம் பிராவிடன்ட் பண்ட் முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடும். இதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கோயில்களிலே இருபது வருடம் முப்பது வருடம் வேலைப் பார்த்துவருகிறவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போதும் 80 ரூபாய் 90 ரூபாய் என்றுதான் உயர்ந்த வாக்ஷிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய சம்பளத்தை சிறிதளவு உயர்த்துவதற்கு இந்தத் தொகை பயன்பட்டால் மிகவும் உதவிக்கரமாக இருக்கும். இருபது வருடம் முப்பது வருடம் என்று வேலை பார்த்த பின்னாலும் 100 ரூபாய் தான் வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்றைக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. பிராவிடன்ட் பண்டோ அல்லது பென்ஷனே அல்லது கிராஜூட்டியோ கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன் ஒன்றும் இதுவரை நிர்ணயப்படுத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றிற்கு எல்லாம் இந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும். இப்போது காங்கள் கோயிலில் ஐந்து லட்சம் ஆறு லட்சம் கிடைக்கும் இருந்தாலும் அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் அன்றாடச் செலவுக்காக போய்விடுகிறது. மீதி மூன்றில் ஒரு பாகம் உத்தவங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு எந்த விதமான வழியும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் வற்புறுத்தினேன். அதோடு அதிகமாக வருமானமுள்ள கோயில்களை முதல் தரமான கோயில்களாக பிரிக்கலாம். வருமானம் குறைந்த கோயில்களை வேறு ஒரு தரமாக பிரிக்கலாம். இவ்விதம் மூன்று தரமாக பிரித்து வைத்திருந்தால் கோவில் சிப்பந்திகளின் சம்பள வசதிகளை உயர்த்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையிலாவது ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கணம் லாசர் அவர்கள் 66, 67, 36 ஆகிய பிரிவுகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதில் 66-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் சொத்துக்களை அல்லது வருமானத்தை என்னென்ன காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையேதான் 67-லும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 66-ல் பல விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. என்னென்ன காரியங்களுக்காக செலவிடப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற பிரிவுகளில் ஜெ. பிரிவில் "the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy" என்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி

[Sri V. Sankaran] [4th September 1959]

யாக உப பிரிவு கே. யில் . . . the establishment and maintenance of poor
homes for destitute, helpless and physically disabled persons....
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன
வேண்டுமோ 66-ஆம் 67-ஆம் defunct In'stitu io க்கும் அதே
முறையில் இருக்கின்ற காரியங்களுக்கு செலவு செய்யலாம் என்று சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 36-ல் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு
செய்வதற்கு "ப்ரையாரிடி" சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத சம்பந்தமான
காரியங்களுக்கு செலவு செய்த பின்னால்தான் சமூக காரியங்களுக்கு
ஸர்ப்ளஸ் பண்புலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்க
கிறது. ஆனால் இந்த "ப்ரையாரிடி" 66-ஆம் 67-ஆம் சொல்லப்பட்டிருக்க
வேண்டும். அவ்விதம் சொல்லப்படவில்லை. இதைப்பற்றி நான் செலக்
கமிட்டியிலும் வற்புறுத்திக் கூறினேன். மத சம்பந்தமான காரியங்க
ளுக்காக செலவு செய்வதில், beyond realization ஆக இருந்தாலும்
சரி, def nct ஆக இருந்தாலும் சரி, அதாவது 66, 67 கிளாஸ்
களிலும் முதலில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்ய
வேண்டும், அதன் பின்னால் தான் சமூக காரியங்களுக்கோ அல்லது மற்ற
காரியங்களுக்கோ உபயோகம் செய்யவேண்டும் என்று என்னுடைய தாம்
மையான அபிப்பிராயம். இப்போது இதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வரு
மானம் எல்லாம் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற்
காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சொத்துக்களாகும். இவைகளைக் கொடுத்தவர்
களின் (Donor) எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும். அதைத்தான்
நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். இம்மாதிரி கொடுக்கப்
பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை வேறு
காரியங்களுக்கு எல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதே சட்டப்படி செல்லுமா
என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே டைவர்ச் செய்வ
தாக இருந்தாலும் அதாவது மத சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய
வருமானத்தை எடுத்து பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதாக இருந்தாலும் சரி,
ஆசுபத்திரிக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மாடுகளை வளர்ப்
பதற்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, முதலில் மத சம்பந்த
மான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற்கு ப்ரையாரிடி இருக்கவேண்டும்.
அந்த முறையில் 36-வது பிரிவில் இருப்பதுபோலவே இந்த பிரிவுகளி
லும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அவ்விதம்
ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் ஓரளவாவது ஆறுதலாக இருக்கும் என்பதை
யும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு leprosy per on-க்கும்
disabled p r-on-க்கும் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டியது
அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதில் என்னுடைய
சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இதிலும் "ஹிந்து" என்ற
வார்த்தை இருக்கவேண்டும் என்பது தான். வகாருண்ய காரணங்
களுக்காக (ஹியுமானிட்டேரியன் பர்பஸஸ்) செலவு செய்வதாக இருந்தாலும்
ஹிந்து மதத்திற்காக மதத்தினருக்காக விடப்பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து
செலவு செய்வதால் "ஹிந்து" என்ற வார்த்தை முன்னால் இருக்கவேண்டும்
என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமான நான் கொடுத்திருக்
கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை
தெரிவித்துக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மசோதா நல்ல முறையில்
அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதா என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்
துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்
களே, நம் முன்னால் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய அறநிலைய பாதுகாப்பு
சட்டத்தின் பேரில் பேசுகின்ற பொழுது, இந்தச் சட்டம் ஏன் வந்தது,
எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள்
விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார்கள். அதாவது இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்
கூடிய பல செக்ஷன்கள் செல்லுபடியாகாது என்று உயர்நீதி
மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக இப்போது திருத்தப்பட்டு இந்த
மசோதா நம் முன் வந்திருக்கிறது. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு மசோ
தாக்களைத் தயாரித்து நிறைவேற்றும் போதும் அதில் பல ஓட்டைகள்

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

எற்படுகின்றன. அதன் பின்னால் அந்த ஒட்டைகளை அடைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலைமையான எல்லாச் சட்டங்களிலும் ஏற்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால், கோயில்களையும் மடாதிபதிகளையும் பாதுகாப்பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மடாதிபதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல், மனைவி மக்கள் இல்லாமல் தங்கப்பலயம் சாப்பிட்டு தங்கள் உடம்பை மினு மினு என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குத்தான் இந்த சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக. என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் என்ன செய்தாலும் சரி கோயில்களில் இருக்கின்ற பரஸ்டிகள் என்ன செய்தாலும் சரி, அவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு எக்ஸ்ப்ளனேஷன் எழுதித் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றிருக்கிறதே ஒழிய இம்மாதிரித் தப்பு செய்கின்றவர்களைக் கண்டித்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து பத்து நாட்களுக்காவது கம்பி எண்ணக்கூடிய வகையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இதில் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரிப் பட்ட மடாதிபதிகளை பார்த்துத்தான் அவர்களுடைய செலவுகளைப் பார்த்துத் தான் அதை சித்தரிக்கும் வகையில் “சவுக்கடி சந்திரகாந்தா” என்ற சினிமா வந்திருந்தது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் எல்லாம் நடப்பதாக நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. இது தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒரு பதிரங்க ரகசியமாகும். ஆகவே, தான் இப்போட்பட்ட மடாதிபதிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஊழல்களை மறைப்பதற்காக அவர்கள் “நாங்கள் தமிழ்ச் கல்லூரிகளை வைத்து தமிழை வளர்க்கிறோம், தமிழை வளர்க்கப் பாடுபடுகிறோம், ஹைஸ்கூல்களை வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லி அந்த ஸ்தாபனங்களுக்காகப் பணத்தைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் இந்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அப்படியே நிறைவேற்றிவிடுவாரோ என்று மடாதிபதிகள் பயந்து அவரைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு போய் அவருக்கு நல்லறம் காவலர் என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். அவர்கள் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்களுக்குக் கூட செத்தமிழ்ச் செல்வி என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களுக்குப் பாராளுமன்றம் கொடுப்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. தாராளமாகக் கொடுக்கட்டும். ஆனால் மசோதா சபையில் விவாதத்திற்கு வரும் காலத்தில் அவர்கள் அறநிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சரைக் கூட்டிக் கொண்டேபோய், தங்களுக்குச் சாதகமாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அவருக்கு “நல்லறம் காவலர்” என்ற பட்டத்தை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாரக் முடிகிறது. நாம் தனிப்பட்ட நிலச்சுவாந்தார்களின் நில உடமைக்குக் கூட வரம்பு கட்டப் போகிறோம். அது சம்பந்தமாக விவாதம் செய்கிறோம். அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் வரும் வராதா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் “நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று சர்க்கார் துணிந்து சொல்லக் கூடிய காலம் வந்துவிட்டது. அப்படி இருக்க, மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களுக்கு, பாடுபடும் விவசாயிகளால் உழப்படும் அந்த நிலங்களுக்கு, ஏன் வரம்பு கட்டக் கூடாது? மடங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயிங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கோயில்கள் விஷயத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுங்கள், வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மடங்களின் நிலங்களிலும் கோயில்களிலும் பயிரிடும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. கோயில்களிலும்

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

தாசிகள் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்கள் என்னமோ கோயில்களுக்கு காகவும் அந்த சாமிகளுக்காகவும் ரொம்ப உழைத்தார்களாம். ஆகவே அவர்கள் பேரில் அந்தந்த நிலங்களை எழுதி வைத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கோயில் நிலத்தில் பாடுபட, அதை அபிவிருத்தி செய்த விவசாயிக்கு ஒரு பலனும் கிடையாது. இன்று தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் மடாதிபதிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த மடாதிபதிகளின் நிலங்களில் விவசாயம் செய்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அவர்கள் அந்த மடாதிபதிகள் சொல்கிறபடி எல்லாம் நடக்க வேண்டும். அப்படிப் பாடுபட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், அவர்கள் தங்கள் உரிமையைப் பற்றிப் பேசினாலோ, பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைக் கோரினாலோ, அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் இறங்கினாலோ, உடனே நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மட்டத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்து அவைகளில் சில பகுதிகளைக் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும், கோயில் தாசிகளுக்கும் அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஒதுக்கிவிட்டு மீதி நிலங்களை எல்லாம் விவசாயப் பண்ணைகளாக அமைத்து விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த நிலங்களை முழுவதும் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் கோயில் தாசிகளுக்கும் தான் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல.

பிரதேசக் கமிட்டிகளை அமைப்பது பற்றி இந்த மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் அவைகளில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டோ, விபூதியைப் போட்டுக்கொண்டோ இருக்க வேண்டுமோ என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் சாமியைக் கும்பிடுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ அல்லது வேறுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ, தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அவர்கள் இந்து மதத்தைத் தழுவியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹிந்து அல்லாத வேறு யாரும், கிருஸ்தவரோ, முஸ்லீமோ, அங்கே இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்த செலக்ட் கமிட்டியில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாஸ்ர் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். அவர் ஹிந்து மதத்தைத் தழுவியவர் இல்லை. அவர் கிருஸ்துவர் தான். ஆரம்பத்தில் மட்டும், இதில் கிருஸ்துவரைப் போடலாமா? அப்படியானால், இந்த விதிக்கு ஆரம்பத்திலேயே பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? இதை கனம் அமைச்சர் தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், “நான்—அபிஷியல் மெம்பர்ஸ்தான்” இவைகளின் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படுபவர்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விஷயத்தில் தேர்தல் மூலம் வருவதற்கு வழி இல்லை என்றால் இதில் மட்டும் எப்படி தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவருவது என்ற சங்கடமான பிரச்சனை எழுகிறது. இவர்களை நாமினேட் செய்யும்போது மடாதிபதிகளின் விருப்பத்திற்கும் கோயில் டிரஸ்டிகளின் விருப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படக் கூடிய நிலையில் ஊழல்கள் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். இந்த ஸ்தாபனங்கள் பணத்தைக் கையாடல் செய்பவர்களும் விரயம் செய்பவர்களும் மடாதிபதியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருப்பவர்கள் பேரிலும், மோசடி செய்பவர்கள் பேரிலும் என்ன கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கிறார்களோ அதே கடுமையான நடவடிக்கையை இவர்கள் பேரிலும் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தவறுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கும். கமிட்டிகளை வைத்தாலும் வேறு எதை வைத்தாலும் அதைத் தடுக்க முடியாது. அதற்குரிய முறையில் நாம் சட்டமயற்றாவிட்டால் சட்டத்திற்கு மதிப்பு இருக்காது. எந்த நோக்கத்துடன் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

நோக்கம் நிறைவேறுது. அந்த முறையில் மசோதாவை திட்டவட்டமாகத் திருத்த வேண்டும். குற்றங்களை சிவில் விவகாரமா, கிரிமினல் விவகாரமா என்று பார்த்து தகுந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

இந்த நிலையங்களுக்காக பல அதிகாரிகளை நியமிக்கிறோம். அவர்களுக்குரிய பென்ஷனையோ, பிராவிடண்ட் பண்டையோ, ஊதிய உயர்வையோ பொறுத்த வரையில், அவர்கள் நிரந்தர சிப்பந்திகளாக இருக்கும் நிலையில், அதற்காக 7 சத விதிகம் கொடுக்க வேண்டும், என்பது போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏற்கனவே 5 சத வீதம், இருந்தது. இப்போது இந்த நிர்வாகத்தை நாம் விரிவாக்கப் போவதால் 7 சத விதிகம் போதாது. இதை 15 சத விதிகமாக அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அற நிலையங்கள் சஞ்சிகைகள்—மாத இதழ்களோ, வார இதழ்களோ, எப்படி வேண்டுமானாலும்—வெளியிடலாம் என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, ஒவ்வொரு மடாதிபதியும் ஒரு பத்திரிகை நடத்தி பத்திரிகைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இயங்கக் கூடிய நிலைமை கூட ஏற்படும். இதைத் தடுக்க வேண்டும். இதற்காக அவர்களை எல்லாம் இணைத்து ஒரு பொது நிர்வாகஸ்தரையோ, எட்டையோ போடவேண்டும். அவ்வாறு செய்து இதில் சர்க்கார் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இதில் தவறுகள் நடந்தால் கேட்பதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். யாரும் இதைப் பற்றிக் கேட்க முடியாது. அந்த அளவில் இங்கே கேள்விகள் கேட்டாலும் கூட அதற்கும் சர்க்காருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எங்களைக் கேள்விகள் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் போகும். ஆகையால் இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையில் இது மடாதிபதிகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்களை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லை இந்தச் சட்டம். “பார்த்ர்களா, மன்னாதி மன்னவர்களை ஒழித்துக்கட்டிவிட்டோம். ஜமீந்தார்களை ஒழித்துக்கட்டி விட்டோம்” என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. மன்னாதி மன்னர்களை எல்லாம் ஒழித்துக் கட்டியவர்கள் இந்த சன்னியாசிகளைப் பார்த்து என் அஞ்ச வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவேதான், மடாதிபதிகளை வளர்க்க வேண்டி, வளர்த்து அவர்கள் காலில் அதிகமாக விழுந்து கும்பிடக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் அனுபவிக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க, பசி பட்டினி இவைகளைப் போக்க, உழுபவர்களுக்கு உரிமை அளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு சொத்து என்ற முறையில் வரம்பு கட்டி, அவர்களுக்கு அளிப்பதில் என் தயங்க வேண்டும் இந்த அறநிலைய நிலங்கள் விஷயத்தில் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துவதோடு, இதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இது உண்மையிலேயே ரொம்ப ரொம்ப மோசமான சட்டம்—எங்கே அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தி விடுவார்களோ என்ற முறையில் தான் அவர்களுக்கு பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டத்தைக் கண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சமும் அஞ்சக் கூடாது—எப்படித் திருத்தினால் மக்கள் நல்லது பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் திருத்தி, கோயில்களின் நிலவுடமைக்கும் வரம்பு கட்ட வேண்டும். இப்படியே விட்டு வைத்தால் அவர்களைக் கொழுக்க வைக்கும் அளவுக்குப் போய், அவர்கள் பிரியம் போல், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யக் கூடிய அளவுக்குப் போய்விடும். இதை அப்படியே விட்டுவைப்போமானால், சமுதாயத்திற்கே ஆபத்தாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைத் திருத்தி அமைக்க

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இதே நேரத்தில் நானும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கிளாஸ் பை கிளாஸ் விவாதம் நடத்தும்போது அவைசபைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்லுகிறேன், என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: சனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, ஆற அமர யோசித்து ஆலோசித்துப் பார்த்த பின்னர் இந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஹிந்து மதத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிற கோயில் சொத்துக்களையும், மற்றைய தர்ம சொத்துக்களையும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்து தீய வழியில் அப்பணம் செலவழிக்கப் படாமல், மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணம் அவர்கள் பேரில் உண்டாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. குடியாத்தம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது மாதிரி மாதிரிபதிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. ஒரு வேளை அவருக்குக் கோபம் இருக்கலாம், அவருக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்காமல் போய்விட்டார்களே என்று. கனம் அமைச்சருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்களே, நமக்குத் தரவில்லையே என்று அவருக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் காரணமாகவோ என்னவோ அவரது இதயத்திலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வந்தது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே பல மதங்கள் இருக்கின்றன. சிறுஸ்துவ மதம் இருக்கிறது. முஸ்லீம் மதம் இருக்கிறது, சீக்கிய மதம் இருக்கிறது, ஹிந்து மதம் இருக்கிறது, இன்னும் எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன. ஹிந்துக்களாக இருந்தகொண்டு ஹிந்து மதத்தையே பழித்துப் பேசுவதை சகித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஜனநாயக மனப்பான்மை இந்த ஹிந்து மதத்திற்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவது தங்களுடைய மதத்தைப் பழித்துக் கூறினால்—தற்போது குடியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் கூறியதுபோல் கூறினால்—அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைச் சும்மா விடமாட்டார்கள். எந்தெந்த வழிகளில் திருத்த வேண்டுமோ அந்தந்த வழிகளைக் கையாளுவார்கள். ஆனால், ஹிந்து மதம் ஜனநாயக ரீதியில் இம்மாதிரிப் பழிச் சொற்களை எல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு பிழைத்து வருகிறது—இதற்குச் சாவு கிடையாது. இந்த மதத்திலே அங்காங்கு தவறுகள் இருக்கலாம். தவறுகளை இல்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஹிந்து மதத்தில் மாதிரம் அல்ல, எல்லா மதங்களிலும் நடக்கின்றன. அப்படி ஏதாவது சிறு தவறுகள் இருந்தாலும் கூட, அதைப் பெரிது செய்து, இப்படியேதான் எங்கும் நடக்கிறது என்று கூறி மற்றவர்களுடைய—மதத்தில் பற்றுள்ளவர்களுடைய—மனது புண்படக் கூடிய முறையில் பேசுவது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய கட்சிக்கு கோயில் என்றால் கஞ்சாப் பொருளாகக் காட்சி அளிக்கலாம். இதற்கும் அதற்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொள்ளை அடிப்பதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினால் தவறான மனப்பான்மையோடு எந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும் அது தவறாகத்தான் தோன்றும் தவிர அது நல்ல முறையில் காட்சி அளிக்காது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் சிறு தவறுகள் கூட இருக்கக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தவறுகள் நடந்து விடாமல் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு, ஹிந்து மத ஆச்சாரப்படி இல்லாமல் தவறுகச் செல்வழித்தாலும், அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கை துறவறத்திலல்லாது தவறாக நடத்தப்பட்டாலும் அத்தகைய மாதிரிபதிகளை நீக்க அரசாங்கம் அதிகாரத்தை கையில் வைத்திருக்கிறது. இதை விடக் கண்காணிப்பு யார் தர முடியும் என்று தெரியவில்லை. இதிலெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டியது பொது மக்களே தவிர, சட்டத்தினால் கண்காணிக்க முடியும் என்று நினைப்பது

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

தவறு. தவறுகள் அதிகமாக நடக்காமல் இருக்க எப்படி பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்றால் மடாதிபதிகள் குறிப்பாக எந்தச் சிறு தவறு செய் தாலும் உடனடியாக அந்த இடத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதே போன்று செலவழிக்கக்கூடிய விஷயத்தில் எந்த முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கமிஷனருக்குச் சமர்ப்பித்து, விளம்பரப்படுத்தி, அதில் தவறுகள் இருந்தால், அவைகளைத் திருத்தி, எந்த அளவுக்கு அங்கீகரிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்று இதிலே கொடுத்திருக்கிறது. அவருடைய கோபத்தில் இந்த மசோதாவைக்கூடப் படிக்காமல் பேசினார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னொரு முறை இந்த மசோதாவைப் படித்து, ஆலோசித்து, பிறகு அவர் திருத்தம் கொடுக்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக கண்காணிப்பு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்கிறோம். இதை இப்போது மடாதிபதிகளும் உணர்ந்துவிட்டார்கள், இனிமேல் தவறுகள் ஏதாவது நடந்தால் பொது மக்கள் பொறுக்க மாட்டார்கள் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களும் தங்களைத் தாங்களே திருத்திக்கொண்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வதிலிருந்துதான் அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை கிடையாது. அதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற முறையில் களம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லா மதங்களிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு ஸ்தானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் நேரத்தில், ஏதோ ஒரு தவறு இருந்துவிட்டால், அதன் காரணமாக மதத்தையே தவறு என்று பேசுவது தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலவற்றை இன்னும் திருத்தி இருக்கலாமே என்ற அவா இருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் 20,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ள கோயில்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தலாம், அந்தக் கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம், டிரஸ்டிகளைக் கண்காணிக்கலாம், வரவு செலவுத் திட்டத்தை அங்கீகாரம் செய்யலாம் என்ற அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இருபதினாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களாக இருந்தால் நேரடியாகக் கமிஷனர் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கமிஷனர் அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைத் தவறுகப் பிரயோகப்படுத்திவிட்டு, “சூப்” மடாதிபதி என்று மேல் சபையில் கூறப்பட்டதே அது மாதிரி பெரிய மடாதிபதியாகக் கூடிய அளவுக்கு, அதிக அதிகாரம் படைத்த மனிதராக மாற வாய்ப்பு இருக்கிறது. சம்பளம் இல்லாத டிரஸ்டிகளை நியமிக்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால், சேவை மனப்பான்மையோடு வரக் கூடியவர்கள், அதைக் கண்டு பெருமைப்படக்கூடியதல்ல. ஏரியா கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவில்லெண்டைக் கமிஷனர் இருக்கிறார். ஏரியா கமிட்டியானது 50,000 ரூபாய் வரை வருமானம் வரக் கூடிய கோயில்களையும் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துவிட்டால், அப்போது டிரஸ்டிகளுக்குப் பெருமை தரக்கூடியதாக இருக்கும். அதிகாரிகள் கையிடக் கோயில்களை ஒப்படைப்பது நன்றாக இருக்குமா என்று பார்த்து, அமைச்சர் அவர்கள் 50,000 ரூபாய் வரையில் வருமானமுள்ள கோயில்கள் விஷயத்திலும் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம். அந்த கோயில்களைப் பராமரிக்கலாம் என்று திருத்தினால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் பல கோயில்களில் தமிழ் மன்னர்கள் லளர்த்து உருவாக்கிய கலைச் செல்வங்கள் பழுதடைந்து பழுது பாரக் கப்படாமல் இருக்கின்றன. அத்தகைய கலைச் செல்வங்கள் எல்லாம் தமிழ் ஸுடைய பெருமையை நிலை நாட்டக் கூடியவை. அந்தக் கலைச் செல்வங்கள்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

பழுதடைந்துவிட்ட நிலையில் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் உடனடியாகச் செப்பணிப்பட்டுக் வேண்டும். அவைகள் செப்பணிப்படவில்லையென்றால் நம்முடைய பிற்காலச் சந்ததியார்கள் தமிழர்கள் ஆதி காலத்திலேயே மிக்க பெருமையுடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவே வழி இல்லாமல் போய்விடு. அதேபோல் இன்றையதினம் மக்களுடைய மனதிலே மத உணர்ச்சி எங்கோ அடித்தளத்திலே தேங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த மத உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும். மதத்தில் இருக்கும்படியான நன்மைகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டும். “டெமாக்ரடைசிங் ரிலிஜன்” என்ற வகையில் மதத்தைப் பொது மக்கள் உணரும் அளவுக்குப் பரப்புவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பழுதடைந்திருக்கும் கலைச் செல்வங்களைச் செப்பணிவதிலும், மக்களுடைய மனதில் மத உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதிலும் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமே ஒழிய, திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்வதுபோல் கோயில் பணத்தைக் கொண்டு “ஆர்ப்பனேஜ்கள்” ஏற்படுத்துவது, மற்ற நோய்களுக்கான மருத்துவசாலைகள் கட்டுவது ஆகியவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது கூடாது. அவ்வாறு செய்வதை நான் தவறு என்று கூறவில்லை. ஆனால், “கன்ஸாலிடேட் பண்ட்”—ல் இருந்து பணத்தை எடுத்து “ஆர்ப்பனேஜ்க்கும், லெப்ரிசுக்கும்” செலவழித்தால் மதத்தைப் பரப்புவதற்காகவும், மற்றும் பழுதடைந்த கோயில் கலைச் செல்வங்களைப் பழுது பார்ப்பதும் தடைப்படும். இந்தச் சட்டத்திலே இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, நாம் முதலிலே எங்கே கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்றால், நம்முடைய மன்னர்கள் பழங்காலத்தில் கோயில்களைக் கட்டுவதிலும், அவைகளில் கலைச் சிற்பங்களை நிறுவி எந்த அளவுக்குக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பாதுகாத்து வந்தார்களோ, அதை நாம் இன்றையதினம் அக்கறை எடுத்துக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திருவெண்ணையில் சென்று பாருங்கள், அங்கே அவ்வளவு அழகான ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலில் உள்ள கோபுரம் மிகவும் அழகானது. அப்படிப்பட்ட கோபுரத்தில் இன்றையதினம் பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் ஆலயத் திருப்பணியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோயில்களிலிருந்து 7 சத விகிதம் “காண்ட்ரிபியூஷன்” வாங்குகிறார்கள். அந்த 7 சத விகிதம் எதற்காகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த 7 சத விகிதம் எதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர்களுக்கும், கமிஷனருக்கும், கமிட்டிகளுக்கும்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. எதற்காக அந்த ஆபீஸர்களுக்காக 7 சத விகிதம் இந்த நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்? அந்தப் பணம் மத உணர்ச்சி கொண்ட மக்களின் கையில் இருந்தாலாவது கோயில்களைச் செப்பணிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படலாம். மதத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய பொது நிதியிலிருந்து இவ்வளவு அதிகமாக 7 சத விகிதம் வரை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு, இரண்டு அல்லது மூன்று சத விகிதம் வாங்கிக்கொண்டு அதிகாரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமானால் குறைத்து மிகுதியை அந்தந்தக் கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்குச் செலவழிப்பது மிகச் சிறந்ததாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “காமன் குட் பண்ட்” என்று வைத்தால் இன்றைக்குக் காலம் கெட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் ஆலயத்திற்கு யாரும் கொடுக்க முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். யாராவது “வாலண்டரி”யாகக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை வைத்து கோயில்களைச் செப்பணிப்பதாம் என்ற அளவுக்கு செக்கனன் 97-ல் இருக்கிறது என்று கூறலாம். ஆனால் அவ்வாறு “வாலண்டரி”யாகக்

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொடுக்கும் அளவுக்குப் பொதுமக்களிடத்தில் அந்த அக்கறை இல்லை. அந்த அக்கறை இருந்திருந்தால் இப்பொழுது இந்தனை கோயில்கள் இவ்வளவு தூரம் அழகு இழந்து நிற்காது. இவைகளை எல்லாம் செப்பணிட்டு வைத்தால்தான் நம்முடைய கலைச் செல்வங்களும் நம்முடைய மத உணர்ச்சியின் ஞாபகச் சின்னங்களாக இருக்கும். ஆகவே, கோயில்கள் திருப்பணியில் முதல் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். கமிஷனருக்கும், எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வந்தார்களோ அதை மறந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது கோயில்களுக்கு பொது நிதிக்கு வரவு கிடைப்பது சங்கடமான நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் இந்த கேட்க்கிறோம். இங்கு வாங்குகிற பணத்தை உடனடியாக ஆலயத் திருப்பணிக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால், 2 அல்லது 3 சத விதிக் அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காக ஒதுக்கிவிட்டு மீதி 4 சத விதிக் தத்தை கோயில்களின் திருப்பணிக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று இப்பொழுது நம்முடைய மதத்தைப் பரப்பப் பிரசாரம் கிடையாது. கிறிஸ்தவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்வதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். வீதி வீதியாக, முச்சந்தி முச்சந்தியாக, ஊர் ஊராக கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் நடக்கிறது. அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உற்சாகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன். எவ்வளவு ஊக்கத்தோடு, எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு அவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். மதத்தில் ஏற்படக்கூடிய உணர்ச்சி அவரவர்களுடைய தனி நம்பிக்கையைப் பொறுத்தது. ஆயினும் அந்த மத உணர்ச்சியைப் பரப்புவதற்காக வரிகளை, ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு, பத்தாயிரத்தில் ஒரு பங்கு, கோடியில் ஒரு பங்கு கூட இந்தச் சட்டத்திலே செய்யவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்களிலே, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, தேவாரம், முதலியவைகளை ஒதுவதோடு, மதப் பிரசாரம் நின்று விடுகிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது. அற நிலையப் பாதுகாப்பின் கீழ் தனியாக, நேரடியாக அதற்கென்று பிரசாரக் குழு அமைத்து அதில் உள்ளவர்கள் வைஷ்ணவத் தத்துவங்களையும், இந்து மத நுட்பங்களையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்து மக்களுக்கு விளக்கக்கூடிய வகையில் தெளிவான முறையில் பேசக்கூடிய திறன் படைத்த பிரசாரர்களை ஊருக்கு ஊர், ஸ்தலத்துக்கு ஸ்தலம், கிராமத்திற்குக் கிராமம் அவர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். சட்டத்தில் அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். மடாதிபதிகளால் இந்த முறையில் அதிகமான அளவுக்குச் செலவு செய்ய முடியவில்லை. ஓரளவு அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்து மதத்திலே அக்கறை காட்டி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நாம் மத உணர்ச்சியை அதிகமாக மக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டும். அப்படிப் பரப்பியிருந்தால் இன்றையதினம் செய்யப்படும் அர்த்தமற்ற நாஸ்திகப் பிரசாரம் நாட்டில் தலை தூக்க இடம் இருக்காது. அதன் காரணமாக நம்முடைய வருங்கால சந்ததிகள் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, வளருகிற உள்ளங்கள் மதப் பண்பை மறந்து பாழாகாமல் இருக்க, முதலிலே இந்த மதப் பிரசாரங்களைச் செய்வதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இதைச் செய்வது மிகச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

செக்ஷன் 38-ல், “ஒரு நிதியேற்பாட்டின் படி கோயிலுக்கு தருமம் செய்து வரக்கூடிய சொத்தில் வருங்கால சந்ததியினரோ அல்லது அவருக்கு அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய “லீகல் ஹேரோ” அந்தக் கோயிலுக்குச் செய்ய வேண்டிய இராக் கால பூஜை, நெய்வேத்தியங்கள், கட்டளைகள் முதலிய தருமங்களைச் செய்யவில்லையாயின், அந்தக் கோயிலின் டிரஸ்டி, டெபுடி கமிஷனருக்கு ஒரு அப்ளிகேஷன் போட வேண்டுமாம்,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

அவர் அந்த சந்ததியைப் பார்த்து அவருடைய ஆட்சேபிணைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்த பிறகும் அந்த நபர் அந்த தர்ம காரியங்களைச் செய்யவோ அல்லது அதற்கான பணத்தைத் தரவோ முன்வரவில்லையென்றால், பின்னர் கோர்ட்டு தீர்ப்பிற்குச் சென்று, கோர்ட்டு தீர்ப்பிற்குப் பிறகும் அவர் தவறிவிட்டால், பின்னர் கமிஷனருக்கு அப் பீல் போட்டு, விசாரித்து அதற்குப் பின்னர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்படும். இந்த மாதிரி ஒரு முறை தீர்ப்பளித்துவிட்ட பிறகு மறுபடியும் மறுபடியும் அவர் தவறு செய்துகொண்டேயிருந்தால் டிரஸ்டியும் ஒவ்வொரு முறையும் மேற்கண்டவாறு நடவடிக்கை எடுத்து அவரிடமிருந்து அதற்கானதொகையைப் பெறக்கூடிய நிலைமைதான் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. இதில் மிகக் கஷ்டம் இருப்பதோடு, இதலை கோயிலுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு முறை தவறிவிட்ட நபர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து முடிவெடுத்தவிட்டால் அந்த முடிவை வைத்துக்கொண்டே வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு அதிகாரத்தைத் தர வேண்டும். அந்த முறையில் செக்ஷன் 38-ஐத் திருத்தி அமைத்தால் நல்லது.

முடிவு கமிஷனரோ ஒரு “ஜூடிஷியல் ‘ஆபீசர்’”. நியாய முறையில் அவரே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம். அப்பீல் தேவை இல்லை. அவருக்குப் போகாவிட்டால் கமிஷனருக்குப் போகிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் டிரஸ்டிக்குப் பாதி வேலை குறையும். டிரஸ்டிகள் கோயிலை மேற்பார்த்துக்கொள்ள இருக்கிறார்களா? அல்லது கோர்ட்டுக்கு நடந்துகொண்டிருப்பதற்காக இருக்கிறார்களா?

செக்ஷன் 69 எப்படி இருக்கிறதென்றால், ஒரு கோயில் இந்த ஸ்கீம்படி நடக்க வேண்டுமென்றால், அதன்படி டெப்டி கமிஷனராக மாற்றலாம் என்று இருக்கிறது. ஐந்து டிரஸ்டிகள் கையெழுத்துப் போட்டு, திட்டம் நடைமுறையில் சரியில்லை, வேறு திட்டம் தேவை. The Scheme must be modified or cancelled என்று அவர்கள் கேட்பார்களானால், அதன்பேரில் டெப்டி கமிஷனர் தலையிடுவதுதான் சரியையொழிய, ஒரு அதிகாரி தன்னிஷ்டப்படி திட்டத்தை மாற்றுவது என்பது பெரிய அதிகாரத்தை ஒரு அதிகாரியை நம்பிக் கொடுப்பதாகும். அப்படிக் கொடுப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால், இன்றைக்கு மத்தத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கலாம். நாளைக்கு நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் அதிகாரிகளாக வரக்கூடும். குடியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒருவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, இல்லையா என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். விபூதி அணிந்தவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, நாமம் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர் நம்பிக்கையுள்ளவரா, ஒன்றும் போடாமல் இருந்துகொண்டே நம்பிக்கை உள்ளவரா, நம்பிக்கை உள்ளவர், நம்பிக்கை உள்ளவர் என்று சொல்லிக்கொண்டே மோசம் செய்யவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா என்று பார்ப்பது கஷ்டம். திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் அதிகாரிகள் கையில் கொடுக்காமல், டிரஸ்டிகளாகச் சேர்ந்து, ‘எங்களுடைய ஸ்கீம் சரியில்லை, மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று மனுப் போட்டால், அதன்பேரில் விசாரினைக்குக் கொண்டுவந்து அதற்குப் பிறகு திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமே யொழிய, டெப்டி கமிஷனராக எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மாற்றுவதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லி நான் விரும்பப் படுகிறேன்.

இதைவிடப் பெரும் சங்கடமான நிலைமை. கோயில் சொத்துக்களுக்கு இருக்கிறது. அதாவது, கோயிலுக்குச் சொந்தமான மனைகளில் பேரில் வீடு கட்டியாய்விட்டது. ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று அந்த மனைகளுக்காக வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதையும் கொடுக்காமல் நாமம் போடுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய்

4th September 1959]

[Srimathi T. N. Anandanayagi]

இரண்டு ரூபாயும் வந்து சேருவது இல்லை என்பதற்காக தட்டிடும், கட்டிய பின்னர் அதை இடித்துத் தள்ள என்று சொல்லுவதும் தவறு. வரியை எடுப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கொடுக்க வேண்டிய வரியையும் ஒழுங்காகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் கோயிலுக்கு வராமலானம் குறைந்துவிட்டது. பத்து ரூபாயில் நடந்து கொண்டிருந்த திருவிழாவை இப்பொழுது நடத்துவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால், வருமானம் மட்டும் அந்தப் பத்து ரூபாயிலேயே நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

இந்தச் சங்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட அந்த மனையை விற்று அரக்கப் பணத்தைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செலவிடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு தருமசங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட விற்பனையை சொத்து சேர்க்கலாம் போல் இருக்கிறது. ஆனால், இதிலேயும் கஷ்டம் என்னவென்றால், நகரங்களில் பொறுத்த மட்டிலும், லிட்டெனன்ஸ் ப்ரோடக்ஷன் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன்படி தரும் சொத்துக்களை, ஆலய சொத்துக்களை விற்க வேண்டுமென்றால் அரக்கச் சொத்துக்களின் பேரில் ஈடு காட்டி வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று கேட்டு, எழு வருஷங்களிலே என்ன விலை கொடுத்தோ அதைக் கணக்கெடுத்து, சராசரி விலை பார்த்து, அந்த விலைக்கு மதிப்பிட்டு எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன் என்கிறார்கள். புரச வாக்கத்திலே கோயில் நிலத்திலே ஒரு க்ரெனண்டு வேண்டுமென்றாலும் கூட அது நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாலும் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலத்தை விறகு தொட்டிக் கும் மற்றவற்றுக்கும் வரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிபைச் சரியாகக் கொடுக்காமலிருக்கும்போது, 'வரியைச் சரியாகக் கொடுக்கா விட்டால், நிலத்திலிருந்து காலி செய்யுங்கள்' என்று கேட்டால், லிட்டெனன்ஸ் ப்ரோடக்ஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது; அதன்படி எனக்கு விலை போட்டுக் கொடுங்கள் என்று கேட்க, வந்துவிட்டார். கமிஷனார் ஏற்படுத்திப் பார்த்ததில், ஒரு க்ரெனண்டு விலை ரூபாய் 800-க்கு வந்துவிடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அக்கம் பக்கத்தில் ஸ்டாம்ப் செலவுக்காகப் பயந்துகொண்டு, சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து விலை போட்டு விறகுக் கொள்கிறார்கள்; வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கதாக ஸ்டாம்ப் செலவுக்காக அப்படி எல்லாம் டாகுமென்ட் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். லிட்டெனன்ஸ் ப்ரோடக்ஷன் ஆக்ட் என்பது, அக்கம் பக்கத்தில் சொத்துக்கள் விறகு பழைய தல்தாவேஜிகளைப் பார்த்து, அதன் பேரில் சராசரி போட்டுப் பார்த்து, அந்த விலைக்குக் கோயில் நிலம் விலைக்குக் கேட்கப்படுகிறது. ஸ்டாம்ப் செலவுக்குப் பயந்து, அக்கம் பக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட தவறு ஏற்படுவதால், சொத்துக்களின் விலை குறைந்து, அதன் பொருட்டு கோயில் நஷ்டப்படுகிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய ஒரு க்ரெனண்டு மனை, எண்ணூறு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்றால், அதை யார் பொறுத்திருக்க முடியும்? ஆண்டவன்தான் அதைப் பொறுத்திருக்க முடியுமே தவிர, ஆசாமி அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கமாட்டான். ஆண்டவன் தலையிலே அதைப் போட்டாலும் வாங்கிக்கொள்வார் என்ற காரணத்தால் ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தை எண்ணூறு ரூபாய்க்கு விற்கிறோம் என்று இஷ்டப்படியெல்லாம் சொன்னால், இது எந்த நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லையென்றால், அரசாங்கம் இருந்து அதைப் பாதிக்காத முறையில் செய்யாவிட்டால் என்ன இருக்கிறது? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டிலாவது, லிட்டெனன்ஸ் ப்ரோடக்ஷன் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வராமல் பப்ளிக் ஆக்ஷனிலே விடுவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டும். இப்படி அநியாய விலைக்கு யாராவது வாங்கிக்கொண்டு போகட்டும் என்று செத்தவர்கள் தாங்கள் சேர்த்து வைத்த சொத்தை ஆண்டவன் மேலே எழுதி வைத்துவிட்டுச் செத்தார்கள்? தொடர்ந்து

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும், நம் சொத்து அதற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தினால் கொடுத்திருப்பார்களே ஓழிய, இடையிலே, என்ன பரம்பரையிலே, என்ன ஜாதியிலே வந்தார் என்று தெரியாதவர்கள் கூட, ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்தை எண்ணாறு ரூபாய்க்கு ஏப்பம் விட செத்தவன் சொத்தை வைத்துவிட்டு சாகவில்லை. எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு சேர்த்த சொத்தை நல்ல எண்ணத்தின் உண்வனை நம்பி எழுதி வைத்ததை இப்படி இடையிலே பறித்துக்கொண்டு போகும் அளவிலே சட்டம் இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறுத்திவிட வேண்டும். கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டில் வலிடி டென்னன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாமல் அந்தச் சொத்தை நேரடியாக ஏலம் போட்டு, யார் அதற்கு அதிக விலை கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தச் சொத்தை விற்கும்படியான நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஆண்டவன் மேல் ஆசை இருக்கிறவர்கள், அதிக விலை கொடுத்துக் கூட வாங்கலாம்; அத்தகைய சூழ்நிலையைக் கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய, ரூபாய் 800-க்கும், ரூபாய் 600-க்கும் ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை விற்பது தா என்று சொன்னால், அது நியாய விரோதமானது, விற்பது மதத்திற்கே மாபெரும் தவறான இழைக்கக் கூடியது என்று நன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, கோயில் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில், வலிடி டென்னன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாதென்று செய்துவிட்டால், அதுவே நாம் ஆண்டவனுக்குச் சேவை செய்ததற்கு ஒரு அறிகுறியாக இருக்கும். அதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றப்படி திருத்தங்கள் வரும்போது மிகுதிக் கருத்துக்களையும் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று கருதி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-25 DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet
p.m. again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

90 Amendment to Notification S.R.O. No. 1-1777 of 1959, dated 13th March 1959 under the Madras Prohibition Act, 1937, issued in G.O. Ms. No. 2249, Home, dated 6th August 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

50 Notification issued with G.O. Ms. No. 2059, Home, dated 21st July 1959, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

51 Notification issued with G.O. Ms. No. 1884, Home, dated 22nd February 1959 under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]